

РЕШЕНИЕ

№ 581

гр. Търговище, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христина Ив. Сярова

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. Д.А
като разгледа докладваното от Христина Ив. Сярова Гражданско дело № 20223530100823 по описа за 2022 година

Производството е за делба във фаза по допускане на делбата.

Постъпила е искова молба от П. Л. Й. с ЕГН-***** със съдебен адрес гр.Варна, ул.****, против М. Д. Г. с ЕГН-***** от гр.Търговище, с предявен иск за делба на съсобствена движима вещ СИО – каравана “СНАТЕАУ“, модел *****, с рег № ****, цвят бял, рама *****, при равни квоти с правно основание чл.341 от ГПК. Прави искания по реда на чл.344, ал.2 от ГПК

Ищцата твърди в исковата си молба че с ответника М. Д. Г. са съсоственици на каравана "СНАТЕАУ“, модел ***** с рег. №*****, цвят бял, рама *****.Съсобствеността между двамата е настъпила по следния начин: На 04.11.2018 г. П. Л. Й. е придобила караваната в режим на съпружеска имуществена общност, като тя е била закупена с фактура №38/04.11.2018 г. от бившия ѝ съпруг Й.Х. Й., ЕГН ***** от „Премиум Транс Ауто" ООД -гр. Шумен. (Бракът между двамата е прекратен с развод с влязло в сила Решение №494/02.11.2021 г. по гр.д.№584/21 г. по описа на Р.съд - Търговище.)

Преди развода, на 07.01.2021г. е бил подписан договор за покупко- продажба, съгласно който Й. Х. Й. е прехвърлил на Х. Й. Х., ЕГН ***** , собствеността върху цялата процесна вещ, като договорът е бил регистриран в ОД МВР - Търговище. При сключването на този договор ищцата П. Л. Й. не е участвала и не е давала своето съгласие. Х. Й. Х. е син на П. Й. Л. и на Й. Х. Й. и е бил наясно, че тя не знае за сделката. В пр.пр. №49/2022 г. по описа на Районна прокуратура - Търговище се съдържат сведения от Х. Й. Х., че П. Й. по никакъв начин не е била информирана за тази покупко-продажба.

На 01.10.2021г. Х. Й. Х. в качеството на продавач е сключил с ответника М. Д. Г. в качеството му на купувач друг договор за покупко-продажба на цялата караваната, като той

е бил регистриран в ОД МВР - Търговище на под №363000- 24431/12.10.2021г.

Въпреки, че и договорът от 07.01.2021 г., и договорът от 01.10.2021 г. са с предмет: цялата собственост на каравана "СНАТЕУ", модел ***** с рег.№*****, цвят бял, рама *****, към настоящия момент П. Л. Й. притежава 1/2 идеална част от нея. На основание чл.24, ал. 5 СК, договорът за покупко-продажба от 07.01.2021г. на караваната е изцяло недействителен, тъй като към тази дата тя е била в режим на бездялова съсобственост, сделката е без знанието на П. Л. Й. и приобретателят Х. Й.Х. е знаел, че ищцата не е давала съгласие за извършването ѝ.

Що се отнася до договорът от 01.10.2021 г. , регистриран в ОД МВР - Търговище под №363000-24431/12.10.2021г., той не е недействителен, въпреки че Х. Й. Х. не е бил собственик. Но и той не произвел действие спрямо П. Л. Й., която не е загубвала собствеността си върху процесната вещ.

С прекратяването на брака ѝ с Й. Х. Й. собствеността върху караваната от бездялова е станала дялова и за ищцата е налице правен интерес да установи собствеността си само върху своя дял – 1/2 идеална част, като за останалата 1/2 ид.част не разполага с правна легитимация.

Ето защо, предявява изрично възражение, че по отношение на М. Д. Г., ЕГН *****, П. Й. Л., ЕГН *****, е собственик на 1/2 идеална част каравана "СНАТЕУ", модел ***** рег. №*****, цвят бял, рама *****.

Моли съда да постанови решение, което да бъде допусната до делба между П. Л. Й. и М. Д. Г. каравана "СНАТЕУ", модел „*****" с рег.№*****, цвят бял, рама 9094028 при равни квоти.

Прави искане по чл.344, ал.2 от ГПК за разпределение на ползването на каравана "СНАТЕУ", модел ***** с рег.№*****, цвят бял, рама ***** д о приключване на делбеното производство, като реалното ѝ ползване бъде предоставено на М. Д. Г., а в полза на ищцата бъде присъдено парично обезщетение в размер на 600 лева месечно. В съдебно заседание процесуалният представител поддържа иска.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответника М. Д. Г. е депозирал отговор с който счита иска за делба за допустим, но неоснователен п оследните съображения: С договор от 07.01.2021г. ответникът е закупил караваната от Х. И. Х., която покупко-продажба е била регистрирана в КАТ според всички изисквания на закона. Когато уговаряли покупко-продажбата, ответникът научил от предишния собственик, че преди това караваната е била на неговите родители, които не я ползвали и решили да му я прехвърлят на него. Х. я ползвал почти година, но решил, че иска да си купи по-нова и по-модерна и продал старата каравана. В разговорите, водени по повод на покупко-продажбата Х. не съобщил, че майка му има претенции към караваната. Едва от исковата молба ответникът с изненада научил, че ищцата има някакви възражения срещу продажбата на караваната и все още се счита за нейн собственик.

Договорът по прехвърляне на караваната е неформален и вписаното в договора няма отношение към неговата действителност, а само улеснява доказаването на факта на неговото сключване.

Относно иска за разпределяне на ползването на вещта по време на делбеното производство счита, че такова искане е преждевременно. Ако съда все пак вземе решение за разпределение на ползването счита, че вещта е от такова естество, че би могло да се ползва

както от ищцата, така и от ответника, като се направи график по месеци, например, според който и двамата да имат правото да ползват караваната. Намира, че това разпределение е много по-справедливо от предложеното от ищцата и в максимална степен охранява интересите на двете страни. При такова разпределение ищцата би следвало да заплати всички такси и разноски по експлоатацията на караваната, съразмерно с дела си. Към момента тези такси и разноски се плащат изцяло от ответника. Моли съда да отхвърли иска. В съдебно заседани епроцесуалният представител поддържа отговора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна: От приложените по делото писмени доказателства - фактура № 0000000038 от 04.11.2018г., се установява, че съпругът на ищцата Й. Х. Й. на посочената дата е закупил от „Премиум Транс Ауто“ ООД -гр. Шумен. Каравана WATAU-380, за сумата от 300лв. Бракетът между двамата е прекратен с развод с влязло в сила Решение №494/02.11.2021 г. по гр.д.№584/21 г. по описа на РС - Търговище.

На 07.01.2021г. с договор за покупко- продажба Й. Х. Й. е прехвърлил на Х. Й. Х. (техен син), собствеността върху цялата процесна вещ, за сумата от 700лв., като договорът е бил регистриран в ОД МВР - Търговище. В договора е записано, че се продава ремарке за лек автомобил, марка Шато, модел 380 с рег.№ *****.

На 01.10.2021г. с писмен договор з апокупко-продажба Х. Й. Х. е продал на ответника М. Д. Г., процесната каравана за сумата от 300лв., като договорът е регистриран в ОД МВР - Търговище на под №363000- 24431/12.10.2021г.

От показанията на св.Д. Й. – фактически съжител с ищцата от 2 години се установи, че от случайни хора през декември 2021г. узнал, за продажбата на караваната и го споделил с ищцата. Твърди, че тази вещ е СИО, тъй като е закупувана по време на брака между П. и Й.. Продадена е от Й., без нейно знание и съгласие. Не са водили дела за делба на вещи СИО до момента. Разговаряли с ответника М. по повод продажбата но не постигнали никакъв резултат. Тогава П. подала жалба в РП-Търговище и от там разбрала, че вещта първо е била прехвърлена на сина на страните, който впоследствие я е продал на М..

Св.Й. Й. заяви в показанията си, че караваната е закупена по време н абрака им с П. през 2018г. и е регистрирана в КАТ. По документи се води покрито ремарке за лек автомобил. Малко след раздялата си с П. – в началото на 2021г. продал караваната на сина им Х., защото бил вложил средства в оборудването □ и не искал да попада в чужди ръце. Споделя, че синът им изявил желание да я ползва и затова формално му я прехвърлил. Не знае причините поради които Х. е продал караваната. Твърди, че П. е била съгласна с решението му да прехвърли караваната на синът им и не е имала никакви претенции към движими вещи СИО, с изключение на едно колело. Променила рязко отношението си, след решението за развод, с което съдът предоставил родителските права над непълнолетната им дъщеря на него и ищцата била осъдена да □ заплати издръжка за минало време и занапред. Уговорките им били да няма дело за делба, затова и постигнали съгласие по делото за развод, но П. променила желаето си. Твърди, че П. и Х. си контактуват редовно и тя е била информирана както за първата продажба на караваната, така и за втората, като не е имала никакви претенции. Когато се разделили П. му заявила, че няма никакви претечии за имущество и той останал с впечатление, че му е дала „картбланш“ за продажба на вещи СИО, с изключение на едно колело.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи: Производството е за делба по чл. 341 и сл. от ГПК във вр.с чл.34 от ЗС вр. с чл.27 от СК на прекратена с развод СИО.

Член 24, ал. 5 от Семейния кодекс урежда хипотеза, при която трето лице може да

стане собственик на движима вещ, но без да е налице предаване на владението върху вещта. Съгласно чл. 24, ал. 5 СК “при разпореждане с вещно право върху обща движима вещ чрез възмездна сделка, извършено от единия съпруг без участието на другия, третото лице придобива правото, ако не е знаело или според обстоятелствата не е могло да знае, че липсва съгласие на другия съпруг...”. Посочената разпоредба по сходен начин урежда възможността на трето добросъвестно лице да придобие в собственост движима вещ, която се намира в режим на съпружеска имуществена общност, като добросъвестността се изразява в незнанието му, че липсва съгласие на другия съпруг.

В правната теория съществуват различни мнения относно характера на придобивния способ по чл. 24, ал. 5 СК. От една страна, се приема, че е налице правоприемство, тъй като единият съпруг е собственик на вещта и следователно вещта не се придобива от третото лице по първичен начин. Посочва се също, че до изтичане на придобивната давност в полза на третото добросъвестно лице, недалният съгласието си съпруг може да ревандикира вещта.

От друга страна, е изказано мнението, че третото лице придобива собствеността върху вещта по първичен начин, тъй като единият съпруг не притежава идеална част от вещта (съпружеската имуществена общност е особена бездялова съсобственост, при която съпрузите не притежават идеални части от вещите), с която да се разпорежи, а реално се разпорежда с цялата вещ. Като аргумент се изтъква и че във връзка с възмездното разпореждане с движимата вещ от единия съпруг не е предвиден срок за оспорване по отношение на другия съпруг, какъвто срок е предвиден в чл. 24, ал. 5, изр. второ при безвъзмездно разпореждане с обща движима вещ или когато, за да породи действие разпореждането, в закона е предвидена писмена форма с нотариална заверка на подписите.

Съгласно чл. 24, ал. 3 СК разпореждането с общо имущество се извършва съвместно от двамата съпрузи. Но нормата на чл. 24, ал. 5 СК не предвижда недействителност за сделката, с която единият съпруг се е разпоредил възмездно с общата движима вещ, както и срок, в който другият съпруг може да оспори акта на разпореждане. Всъщност тъкмо обратното - законът изрично отбелязва, че третото лице, което е било добросъвестно и е придобило по възмезден начин общата движима вещ, “придобива правото”, т.е. собствеността върху вещта (или евентуално учредяване на вещно право на ползване върху движимата вещ в полза на трето лице). Разпоредилият се съпруг не притежава идеална част от вещта, той се явява едновременно и собственик и несобственик на вещта, тъй като прехвърля изцяло вещното право върху вещта без съгласието на другия съпруг, а не само част от него. В тази връзка трудно би могло да се говори за правоприемство, а така създадената разпоредба на чл. 24, ал. 5 СК по-скоро урежда един специфичен способ на първично придобиване на правото на собственост върху обща движима вещ.

В конкретния случай съдът счита, че предявеният иск за делба е неоснователен, доколкото процесната вещ е станала изключителна собственост на ответника М. Д. Г. Договорът за покупко продажба е призвел транслативното си действие. Вещта е предадена на супувача, ценат апо договора е платена, караваната е регистрирана на името на новия собственик в КАТ.

Във връзка с тезата на ищцата, че не е дала съгласие за продажбата на караваната е разпитан съжителстващия с нея мъж- св.Д.Й., който безспорно е заинтересован от изхода на делото. От показанията му обаче се установи, че първоначално П. не е имала никакви имуществени претенции към бившия си съпруг, но той започнал да иска много работи и тя променила намеренията си и завела дело за делба на други вещи СИО, за чията продажба се иска писменото □ съгласие пред нотариус. Установи се също така, че П. не е преставала да контактува със сина си Х. и дори го е молила да свидетелства по делото в нейна полза, но той е отказал.

Показанията на разпитаният св. Й. Й. също потвърждават тезата, че отношенията на страните са се влошили, след постановяване на решението за развода, както и това, че ответницата първоначално е заявила, че няма никакви претенции за движимо имущество, с изключение на едно колело.

От свидетелските показания би могло да се направи извод, че между двамата бивши съпрузи е съществувала договореност, че съпругът може да се разпорежда с вещи СИО и без нейно съгласие, като на практика тя е дала формално съгласието си за това.

Сделката на разпореждане с обща движима вещ, възмездно извършена от единия съпруг без участието на другия, поражда действие за третото лице, когато е било добросъвестно – арг. от чл. 24, ал. 5 изр. 1 СК. Единствено в случай на безвъзмездно разпореждане сделката е атакуема от неучаствувалия съпруг по реда на чл. 24, ал. 3 СК. В тези случаи е налице хипотеза на висяща недействителност по отношение на неучаствувалия съпруг, като той следва да упражни правата си в преклузивния срок по чл. 24, ал. 3 СК – шест месеца от узнаването, но не повече от три години от сключването.

В случая сделката с караваната между Й. Й. и синът му Х. Х. е произвела транслативния си ефект с подписване на договора за покупко продажба, като ищцата не проведе доказване, че купувачът е бил недобросъвестен при сключването □, както и че тя се е противопоставяла на тази продажба. Последващото прехвърляне на караваната от Х. на М. също е възмездно и за него също не се изсква съгласие от ищцата. И двата договора са били регистрирани в КАТ, което е достатъчно при този вид сделки.

Договорът за прехвърляне на караваната не е формален и вписаното в договора няма отношение към неговата действителност, а само улеснява доказването на факта на неговото сключване.

Предвид това съдът счита, че не е налице съсобственост по отношение на каравана **каравана "CHATEU", модел **** с рег.№****, цвят бял, рама ******* между страните по делото. Вещта е индивидуална собственост само на ответника М. Г., което прави предявеният иск неоснователен.

Предвид изводите на съда и на осн. чл.78, ал.3 от ГПК ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 600лв., реално изплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от П. Л. Й. с ЕГН-***** със съдебен адрес гр.Варна, ул.*****, против М. Д. Г. с ЕГН-***** от гр.Търговище, иск за делба на съсобствена движима вещ СИО – каравана “СНАТЕАУ“, модел *****, с рег № *****, цвят бял, рама *****, при равни квоти с правно основание чл.341 от ГПК, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА П. Л. Й. с ЕГН-***** със съдебен адрес гр.Варна, ул.*****, да заплати на М. Д. Г. с ЕГН-***** от гр.Търговище сумата от 600лв., представляваща направени по делото разноски на осн. чл.78, ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Търговишки окръжен съд на осн. чл.259, ал.1 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____